

ΤΟ ΕΧΟΥΜΕ τονίσει πολλές φορές από τούτη εδώ τη στήλη, το ξαναλέμε άλλο μια. Η Ανεργία το μεγαλύτερο πρόβλημα αυτή τη στιγμή σε όλο τον κόσμο αρχίζει τα τελευταία χρόνια να είναι το μείζον πρόβλημα και για την Αυστραλία. Η Έρευνα που έγινε εδώ και μερικούς μήνες αλλά και ίδια η ζωή το αποδεικνύουν καθημερινά, ότι την τελευταία εικοσαετία πάνω από 100 χιλιάδες θέσεις εργασίας έχουν χαθεί μόνο από τον χώρο των τραπεζών. Ο Δημόσιος Τομέας αποδεικνύεται ένα όνειρο απατηλό σε ότι αφορά την εξασφάλιση εργασίας ενώ εκαποντάδες χιλιάδες θέσεις κάθηκαν από το χώρο της βιομηχανίας. Το δε ωράριο 9 – 5 μ.μ. δεν έχει πια νόημα και ήδη πολλοί εργαζόμενοι αναγκάζονται να δουλεύουν τη νύχτα ή τα Σαββατοκύριακα προκειμένου να εξασφαλίσουν την εργασία τους.

Η ΘΕΩΡΙΑ που κάποτε ισχυρίζόταν ότι η Αυστραλία είναι μια «τυχερή χώρα» για τον καθένα που τη διάλεγε σαν τόπο μόνιμης κατοικίας του, πρέπει να ξεχαστεί το συντομότερο δυνατό. Γιατί η Ανεργία που μαστίζει τον κόσμο σε πολλά κράτη, αρχίζει τον τελευταίο καιρό να «πνίγει» και την Αυστραλία! Τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα το Αυστραλιανό Γραφείο Στατιστικών Ερευνών δείκνυουν ότι από τον Μάιο μέχρι σήμερα κάθηκαν περίπου 50 χιλιάδες θέσεις εργασίας πληροφορίας απασχόλησης, ενώ δημιουργήθηκαν μόνο 6 χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας μερικής απασχόλησης. Αυτό μας δείχνει καθαρά ότι η Ανεργία στην Αυστραλία αυξάνεται αργά αλλά σταθερά. Άσχετα αν η πρωθυπουργός Τζούλια Γκίλαρντ για να κατευνάσει τις αντισυνέξι μας χρησιμοποίησε τη χιλιετιώμενη λαϊκή ρήση «των πολλών ο θάνατος ουκ έστιν θάνατος», αφού όπως είπε «τα άλλα αναπτυγμένα κράτη έχουν πολύ μεγαλύτερη ανεργία σε σχέση με την Αυστραλία». Να όμως που τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα το Αυστραλιανό Γραφείο Στατιστικών Ερευνών, αποκαλύπτουν ότι το 11% των νοικοκυριών της χώρας, δεν έχουν κανέναν εργαζόμενο στην οικογένεια! Αυτό αντιστοιχεί με 315 χιλιάδες οικογένειες άνεργες. Σύμφωνα με

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Ο Άλυτος Γρίφος της Ανεργίας επί τάπητος

τον εκπρόσωπο του Αυστραλιανού Ινστιτούτου, Ντέιβιν Ρίτσαρτσον, τα στοιχεία αυτά αποκαλύπτουν ότι η φτώχεια πάφρει μεγαλύτερες και ανυσχητικές διαστάσεις στη χώρα.

ΤΟ ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΟ είναι ότι οι περισσότεροι Οικονομολόγοι της χώρας προβλέπουν μεγαλύτερη αύξηση της ανεργίας στους αμέσως επόμενους λίγους μήνες λόγω της αβεβαιότητας που επικρατεί στην Παγκόσμια Οικονομία και η οποία υποχρεώνει τους ντόπιους εργοδότες να «παγώσουν» προς το παρόν τα σχεδιά τους για αύξηση του εργατικού δυναμικού. Να λοιπόν που το πρόβλημα της ανεργίας, το πρόβλημα της εργασίας ξαναήρθε στο προσκήνιο της πολιτικής επικαιρότητας μετά από τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα για την ανεργία το Αυστραλιανό Γραφείο Στατιστικών Ερευνών. Και μέσα σε όλα αυτά έχεις τους πολιτικούς που διαπραγματεύονται το θέμα της ανεργίας με ψέμματα που το συνοδεύουν οι υποσχέσεις για τη δημιουργία νέων

θέσεων εργασίας. Φαίνεται να παραδεχτούν ότι τέτοιες θέσεις εργασίας με το νέο σύστημα της Παγκοσμιοπόλησης της Οικονομίας δεν πρόκειται να υπάρξουν. Και όλα αυτά φυσικά τα υπόσχονται οι πολιτικοί για να ξεγελάσουν το λαό και να πάρουν την ψήφο του. Που να βρουν λοιπόν το πολιτικό θάρρος να παραδεχτούν ότι η εργασία όπως την έφαμε μέχρι σήμερα έχει καταργηθεί. Ότι το παιχνίδι σήμερα παίζεται στα χρηματιστήρια αλλά αυτά δεν παράγουν τίποτα, πέρα από την αναπαραγώγη του χρήματος.

ΕΚΕΙΝΟ που από ότι φαίνεται δεν θέλουν να καταλάβουν οι πολιτικοί αυτής της χώρας είναι το γεγονός ότι το πρόβλημα της ανεργίας και κατ'επέκταση της εργασίας είναι πολιτικό. Όπως πολιτικό είναι και κάθε πρόβλημα μικρό ή μεγάλο που απασχολεί την κοινωνία μας. Δηλαδή δεν υπάρχουν «μαγικές» λύσεις και αντικειμενικό νόμοι για να λυθεί αυτό το θέμα. Το κλειδί για το πρόβλημα της ανεργίας αύμφωνα λοιπόν και

με ορισμένους Ειδικούς είναι ότι η εργασία στην Αυστραλία έχει μεγάλο κόστος. Οι μισθοί δηλαδή είναι πάρα πολύ υψηλοί και γίατο όλοι οι επενδυτές προτιμούν χώρες με φτηνά χέρια και κράτη με μισθούς πείνας. Ενώ ο κυβέρνηση συνεχίζει να επιμένει ότι σαν δραστικό φάρμακο για τη μείωση της ανεργίας είναι η συνεχής μείωση των επίσημων επιποκίων.

ΕΜΕΙΣ βλέπουμε ένα κάποιο πιο δραστικό φάρμακο για την οικονομία και κατ'επέκταση για τη μείωση της ανεργίας τη μείωση του κράτους, δηλαδή την αποκρατικοποίηση ή πιο απλά την ιδιωτικοποίηση των κρατικών Οργανισμών. Όμως οι κοινωνίες πια τα τελευταία χρόνια δεν εξαρτώνται από τη βιομηχανία για να μιλάμε για πρόβλημα εργατικού κόστους. Το πρόβλημα θρίσκεται αλλού. Σύμφωνα με στοιχεία που έχουν δει το φως της δημοσιότητας περισσότερο από 1500 δισεκατομμύρια δολλάρια διακινούνται κάθε μέρα στις Διεθνείς Αγορές. Αυτός λοιπόν ο παράγοντας είναι που μπορεί αν και όποτε το επιθυμεί να ρίξει στην αγορά ως και 800 δισεκατομμύρια δολλάρια την ημέρα. Προσέξτε όμως. Από τα 1500 δισεκατομμύρια δολλάρια κάθε μέρα στις Παγκόσμιες Αγορές, μόνο ένα ελάχιστο μέρος από αυτά πηγαίνουν σε παραγωγικές επενδύσεις.

ΦΤΑΝΟΥΜΕ στο «Ζουμί» του προβλήματος. Το χρήμα έχει αυτονομηθεί. Έχει υπερβεί όλους τους νόμους και τους κανόνες της κοινωνίας. Τα οποιαδήποτε μέτρα από τις κυβερνήσεις της Καμπόρεας είναι κενά περιεχομένου αφού ο παράγοντας «χρήμα» απουσιάζει από τις όποιες αποφάσεις. Ας μην ψάχουν λοιπόν οι κυβερνώντες τούτης της χώρας για λύσεις στη μείωση του κοινωνικού κράτους, ούτε στη δημοσιονομική αυτηρότητα. Το Παγκόσμιο Χωρίο δεν χρειάζεται τους εργάτες και τη μηχανή τείνει να αντικαταστήσει την ανθρώπινη κοινωνία. Που πάμε λοιπόν. Η κοινωνία της Αυστραλίας και όχι μόνο βαδίζει ολοταχώς σε ένα κοινωνικό καθεστώς παρόμοιο με εκείνο των απαρχών της Βιομηχανικής Επανάστασης. Κάτι είναι και αυτό!

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's
cafe • bar
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555